ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 22.12.2021
COM(2021) 570 final

2021/0430 (CNS)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση της απόφασης (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2053 για το σύστημα των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η πανδημία COVID-19 έχει προκαλέσει τη βαθύτερη οικονομική ύφεση εδώ και πολλές δεκαετίες στην ΕΕ[1], γεγονός που οδήγησε σε ταχεία και αποφασιστική απόκριση πολιτικής τόσο σε εθνικό όσο και σε ενωσιακό επίπεδο. Όλα τα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει έκτακτα μέτρα διακριτικής ευχέρειας, επιπρόσθετα στους «αυτόματους σταθεροποιητές» τους, προκειμένου να στηρίξουν την οικονομική δραστηριότητα και να μετριάσουν τις κοινωνικές επιπτώσεις.

Η ΕΕ έλαβε επίσης πρωτοφανή μέτρα για την αντιμετώπιση της κρίσης. Με συνολικό ποσό 1,8 τρισ. EUR σε τιμές 2018, το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο της ΕΕ, σε συνδυασμό με το Μέσο Ανάκαμψης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (NextGenerationEU), είναι η μεγαλύτερη δέσμη μέτρων ανάκαμψης που έχει χρηματοδοτηθεί ποτέ από τον προϋπολογισμό της ΕΕ. Το NextGenerationEU εγκρίθηκε επίσημα από το Συμβούλιο στις 14 Δεκεμβρίου 2020[2] με τη στήριξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και θα διαθέσει 750 δισ. EUR (τιμές 2018), τα οποία θα αντληθούν από τις κεφαλαιαγορές, για τη χρηματοδότηση ειδικών δράσεων ανάκαμψης και ανθεκτικότητας σε περιορισμένο χρονικό διάστημα, προκειμένου να τονωθεί η οικονομική ανάπτυξη και να πραγματοποιηθούν επενδύσεις στην ανθεκτικότητα και σε ένα πιο πράσινο και ψηφιακό μέλλον.

Απαιτούνται επαρκή έσοδα για να καλυφθεί η αποπληρωμή του κόστους χρηματοδότησης του δανεισμού του NextGenerationEU, η οποία κατανέμεται σε διάστημα τριών δεκαετιών. Η αποπληρωμή του κεφαλαίου μπορεί να αρχίσει πριν από τη λήξη του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου 2021-2027, εάν τα ποσά που δεν χρησιμοποιήθηκαν για πληρωμές τόκων είναι χαμηλότερα από τα προβλεπόμενα και σε περίπτωση εισαγωγής νέων ιδίων πόρων[3], και πρέπει να έχει ολοκληρωθεί έως το τέλος του 2058[4].

Στο πλαίσιο της διοργανικής συμφωνίας της 16ης Δεκεμβρίου 2020[5], το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή δήλωσαν ότι οι δαπάνες από τον προϋπολογισμό

---

1 Το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν της ΕΕ συρρικνώθηκε κατά περίπου 5,9 % το 2020 σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat.

2 Κανονισμός (ΕΕ) 2020/2094 του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με τη θέσπιση Μέσου Ανάκαμψης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη στήριξη της ανάκαμψης μετά την κρίση της νόσου COVID-19 (ΕΕ L 433I της 22.12.2020, σ. 23).

3 Στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Ιουλίου 2020 αναφέρεται επίσης στο σημείο 150 ότι «τα έσοδα από τους νέους ίδιους πόρους που θα καθιερωθούν μετά το 2021 θα χρησιμοποιηθούν για την πρόωρη εξόφληση δανείων στο πλαίσιο του NextGenerationEU».

4 Σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 της απόφασης (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2053 του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2020, για το σύστημα των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης («απόφαση για τους ιδίους πόρους»), η αποπληρωμή των μη επιστρεπτέων επιχορηγήσεων δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 29,25 δισ. EUR ετησίως (σε τιμές 2018).

5 Διοργανική συμφωνία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη δημοσιονομική πειθαρχία, τη συνεργασία σε δημοσιονομικά θέματα και τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση, καθώς και τους νέους ιδίους πόρους, συμπεριλαμβανομένου ενός οδικού χάρτη για την εισαγωγή νέων ιδίων πόρων (ΕΕ L 433I της 22.12.2020, σ. 28).

της Ένωσης που σχετίζονται με την αποπληρωμή του Μέσου Ανάκαμψης της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν θα πρέπει να οδηγούν σε αδικαιολόγητη μείωση των δαπανών προγραμμάτων ή των επενδυτικών μέσων στο πλαίσιο του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου. Σύμφωνα με την εν λόγω διοργανική συμφωνία, είναι επίσης ευκταίο να μετριαστούν οι αυξήσεις του ιδίου πόρου βάσει του ΑΕΕ για τα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, τα τρία θεσμικά όργανα συμφώνησαν να *«εργαστούν για την εισαγωγή επαρκών νέων ιδίων πόρων με σκοπό την κάλυψη ποσού που αντιστοιχεί στις αναμενόμενες δαπάνες που σχετίζονται με την αποπληρωμή».*[6] Η Επιτροπή δεσμεύτηκε να προτείνει νέους ιδίους πόρους το 2021, με στόχο την εισαγωγή τους το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2023[7].

2. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η Επιτροπή προτείνει την εισαγωγή νέων ιδίων πόρων, παρέχοντας στην ΕΕ τους αναγκαίους πόρους, ιδίως ενόψει των νέων δημοσιονομικών δαπανών για την αποπληρωμή του κόστους χρηματοδότησης των δανείων στο πλαίσιο του NextGenerationEU και για το Κοινωνικό Ταμείο για το Κλίμα[8].

Η τροποποιημένη πρόταση ορίζει ότι το 25 % των περισσότερων εσόδων που δημιουργούνται από τον εκπλειστηριασμό των δικαιωμάτων στο πλαίσιο της εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών θα συγκεντρωθεί στον προϋπολογισμό της ΕΕ. Περιλαμβάνονται έσοδα από το ισχύον σύστημα εμπορίας εκπομπών για σταθερές εγκαταστάσεις και για την αεροπορία, για τα οποία θα τεθούν σε πλειστηριασμό πρόσθετα δικαιώματα, καθώς και από την επέκτασή του στις θαλάσσιες μεταφορές και την καθιέρωση χωριστής εμπορίας εκπομπών για τις οδικές μεταφορές και τα κτίρια, σύμφωνα με την πρόταση τροποποίησης της οδηγίας 2003/87/ΕΚ[9].

Εξαιρούνται τα δικαιώματα που τίθενται σε πλειστηριασμό από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων για το Ταμείο Καινοτομίας και η αρχική επιχορήγηση του Ταμείου Εκσυγχρονισμού. Προκειμένου να παραμείνει ουδέτερο, το πεδίο εφαρμογής των ιδίων πόρων περιλαμβάνει επίσης δικαιώματα που καταρχήν προορίζονται για πλειστηριασμούς από τα κράτη μέλη και τα οποία, βάσει της διακριτικής ευχέρειας που ασκούν τα κράτη μέλη, μεταβιβάζονται δωρεάν στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας, χρησιμοποιούνται για συμμόρφωση από τους τομείς που υπάγονται στον κανονισμό επιμερισμού των προσπαθειών ή εκπλειστηριάζονται από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων για το Ταμείο Εκσυγχρονισμού.

---

6 Παράρτημα ΙΙ, στοιχείο ΣΤ.

7 Πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2021 [COM(2020) 690 final].

8 Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη σύσταση Κοινωνικού Ταμείου για το Κλίμα [COM(2021) 568 final].

9 Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ένωσης, της απόφασης (ΕΕ) 2015/1814 σχετικά με τη θέσπιση και τη λειτουργία αποθεματικού για τη σταθερότητα της αγοράς όσον αφορά το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, και του κανονισμού (ΕΕ) 2015/757 [COM(2021) 551 final].

Προκειμένου να αντιμετωπίσει τις πιθανές κοινωνικές επιπτώσεις σε σχέση με την εισαγωγή της εμπορίας εκπομπών για τις οδικές μεταφορές και τα κτίρια, η Επιτροπή πρότεινε τη δημιουργία ενός Κοινωνικού Ταμείου για το Κλίμα. Το Ταμείο θα ωφελήσει τα ευάλωτα νοικοκυριά, τις πολύ μικρές επιχειρήσεις και τους χρήστες των μέσων μεταφοράς. Κατά τη διάρκειά του, το Ταμείο θα χρηματοδοτείται από τους ιδίους πόρους του προϋπολογισμού της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων, από το 2026, των εσόδων από την εμπορία εκπομπών για τις οδικές μεταφορές και τα κτίρια. Το συνολικό χρηματοδοτικό κονδύλιο του Ταμείου για την περίοδο 2025-2032 θα ανέλθει σε 72,2 δισ. EUR σε τρέχουσες τιμές, ποσό που αντιστοιχεί κατ' αρχήν στο 25 % περίπου των αναμενόμενων εσόδων από το νέο σύστημα εμπορίας εκπομπών για τα κτίρια και τις οδικές μεταφορές για την περίοδο 2026-2032.

Προτείνεται ένας προσωρινός μηχανισμός αλληλέγγυας προσαρμογής προκειμένου να μετριαστούν οι αρνητικές διανεμητικές επιπτώσεις του ιδίου πόρου που βασίζεται στην εμπορία εκπομπών, με τη θέσπιση μέγιστης συνεισφοράς για τα κράτη μέλη χαμηλότερου εισοδήματος και υψηλής έντασης άνθρακα και ελάχιστης συνεισφοράς για τα κράτη μέλη με συνήθως υψηλότερο εισόδημα και χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα. Μ' αυτόν τον τρόπο θα αποφευχθεί η δυσανάλογη συνεισφορά ορισμένων κρατών μελών στον προϋπολογισμό της ΕΕ σε σύγκριση με το μέγεθος της οικονομίας τους, κατά την περίοδο μετάβασης σε πιο βιώσιμες οικονομίες και κοινωνίες, και θα διασφαλιστεί η δίκαιη συνεισφορά όλων.

Η παρούσα πρόταση προβλέπει ότι ένα μέρος των εσόδων από την πώληση πιστοποιητικών του μηχανισμού συνοριακής προσαρμογής άνθρακα θα μεταβιβαστεί στον προϋπολογισμό της ΕΕ ως ίδιοι πόροι με τη μορφή εθνικής συνεισφοράς.

Τέλος, η παρούσα πρόταση προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θα καταβάλλουν εθνική συνεισφορά στον προϋπολογισμό της ΕΕ με βάση το μερίδιο των υπολειπόμενων κερδών των μεγαλύτερων και πιο κερδοφόρων πολυεθνικών επιχειρήσεων που ανακατανέμεται στα κράτη μέλη σε περίπτωση που είναι δικαιοδοσίες τελικών αγορών στις οποίες χρησιμοποιούνται ή καταναλώνονται αγαθά ή υπηρεσίες βάσει της συμφωνίας του χωρίς αποκλεισμούς πλαισίου των ΟΟΣΑ/G20 για τη διάβρωση της βάσης και τη μετατόπιση των κερδών[10] σχετικά με τη μεταρρύθμιση του διεθνούς πλαισίου φορολογίας. Ενώ οι εργασίες για τη σύναψη πολυμερούς σύμβασης βρίσκονται ακόμη σε εξέλιξη σε διεθνές επίπεδο, η Επιτροπή ανακοίνωσε ότι το 2022 θα υποβάλει πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για τη διασφάλιση της συνεπούς εφαρμογής της πολυμερούς σύμβασης σχετικά με τη μερική ανακατανομή των φορολογικών δικαιωμάτων.

[10] Δήλωση σχετικά με μια λύση δύο πυλώνων για την αντιμετώπιση των φορολογικών προκλήσεων που προκύπτουν από την ψηφιοποίηση της οικονομίας, έργο των ΟΟΣΑ/G20 για τη διάβρωση της βάσης και τη μετατόπιση των κερδών, 8 Οκτωβρίου 2021.

3. ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

3.1. Απόφαση για τους ιδίους πόρους

Σύμφωνα με το άρθρο 311 παράγραφος 3 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Συμβούλιο, μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, «μπορεί να καθιερώνει νέες κατηγορίες ιδίων πόρων ή να καταργεί υπάρχουσα κατηγορία». Η εν λόγω διάταξη επιτρέπει ρητά την τροποποίηση της απόφασης για τους ιδίους πόρους ώστε να προστίθενται νέοι ίδιοι πόροι, όπως συμφωνείται στη διοργανική συμφωνία.

Σύμφωνα με την ειδική νομοθετική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 311 παράγραφος 3 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Συμβούλιο εκδίδει ομόφωνα την αναθεωρημένη απόφαση μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η απόφαση αρχίζει να ισχύει μόνο μετά την έγκρισή της από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς κανόνες τους.

3.2. Εκτελεστική νομοθεσία

Παράλληλα, το Συμβούλιο πρέπει να τροποποιήσει τα εκτελεστικά μέτρα που σχετίζονται με το σύστημα ιδίων πόρων, ώστε να διασφαλιστεί ότι παραμένουν κατάλληλα για τον επιδιωκόμενο σκοπό. Επιπλέον, απαιτούνται νέες διατάξεις απόδοσης για όλους τους νέους ιδίους πόρους. Η Επιτροπή θα υποβάλει τις απαραίτητες προτάσεις εντός του πρώτου εξαμήνου του 2022.

2021/0430 (CNS)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση της απόφασης (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2053 για το σύστημα των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 311 τρίτη παράγραφος,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, και ιδίως το άρθρο 106α,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το NextGenerationEU, που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2020/2094 του Συμβουλίου[11], θα διαθέσει 750 δισ. EUR σε τιμές 2018, τα οποία θα αντληθούν από τις χρηματοπιστωτικές αγορές ως προσωρινό μέσο ανάκαμψης για την εξασφάλιση βιώσιμης και ανθεκτικής ανάκαμψης σε ολόκληρη την Ένωση και τη διευκόλυνση της υλοποίησης της οικονομικής στήριξης στην έκτακτη κατάσταση που προκάλεσε η πανδημία COVID-19, καθώς και για την προώθηση της πράσινης και ψηφιακής μετάβασης.

(2) Η αποπληρωμή του κεφαλαίου των δανείων αυτών που πρόκειται να χρησιμοποιούνται για δαπάνες στο πλαίσιο του Μέσου Ανάκαμψης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των σχετικών οφειλόμενων τόκων θα πρέπει να χρηματοδοτείται από τον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, μεταξύ άλλων με επαρκή έσοδα από νέους ιδίους πόρους που θα εισαχθούν μετά το 2021. Στο πλαίσιο της διοργανικής συμφωνίας της 16ης Δεκεμβρίου 2020[12], το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή αναγνώρισαν τη σημασία του πλαισίου του Μέσου Ανάκαμψης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δήλωσαν ότι «οι δαπάνες από τον προϋπολογισμό της Ένωσης που σχετίζονται με την αποπληρωμή του Μέσου Ανάκαμψης της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν θα πρέπει να οδηγούν σε αδικαιολόγητη μείωση των δαπανών προγραμμάτων ή των

[11] Κανονισμός (ΕΕ) 2020/2094 του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με τη θέσπιση Μέσου Ανάκαμψης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη στήριξη της ανάκαμψης μετά την κρίση της νόσου COVID-19 (ΕΕ L 433I της 22.12.2020, σ. 23).

[12] Διοργανική συμφωνία, της 16ης Δεκεμβρίου 2020, μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη δημοσιονομική πειθαρχία, τη συνεργασία σε δημοσιονομικά θέματα και τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση, καθώς και τους νέους ιδίους πόρους, συμπεριλαμβανομένου ενός οδικού χάρτη για την εισαγωγή νέων ιδίων πόρων (ΕΕ L 433I της 22.12.2020, σ. 28).

επενδυτικών μέσων στο πλαίσιο του ΠΔΠ». Η διοργανική συμφωνία αναφέρει επίσης: «Ευκταίο είναι επίσης να μετριαστούν οι αυξήσεις του ιδίου πόρου βάσει του ΑΕΕ για τα κράτη μέλη».

(3) Το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών της ΕΕ, το οποίο θεσπίστηκε με την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[13], αποτελεί βασικό μέρος της πολιτικής της Ένωσης για το κλίμα. Λαμβάνοντας υπόψη τη στενή σχέση της εμπορίας εκπομπών με τους στόχους της πολιτικής της Ένωσης για το κλίμα, είναι σκόπιμο να διατεθεί μέρος των σχετικών εσόδων στον προϋπολογισμό της Ένωσης.

(4) Οι ίδιοι πόροι από την εμπορία εκπομπών περιλαμβάνουν μερίδιο των εσόδων που δημιουργούνται από τον πλειστηριασμό δικαιωμάτων σε όλους τους τομείς που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2003/87/ΕΚ. Σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/ΕΚ και τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[14], τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να μην εκπλειστηριάσουν μέρος της συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων που καθορίζεται στην οδηγία 2003/87/ΕΚ ή να τη μεταφέρουν και να τη θέσουν σε πλειστηριασμό για το Ταμείο Εκσυγχρονισμού που συγκροτήθηκε με την εν λόγω οδηγία. Τα εν λόγω δικαιώματα θα πρέπει επίσης να χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του ποσού των ιδίων πόρων βάσει της εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής. Είναι σκόπιμο να εξαιρεθούν τα δικαιώματα για την αρχική επιχορήγηση του Ταμείου Εκσυγχρονισμού, καθώς και τα δικαιώματα για το Ταμείο Καινοτομίας.

(5) Για να αποφευχθεί η υπερβολικά αρνητική επίδραση στις συνεισφορές από την εμπορία εκπομπών, θα πρέπει να καθοριστεί μέγιστη συνεισφορά για τα επιλέξιμα κράτη μέλη. Για την περίοδο από το 2023 έως το 2027, τα κράτη μέλη είναι επιλέξιμα εάν το κατά κεφαλήν ακαθάριστο εθνικό εισόδημα, που εκφράζεται σε μονάδες αγοραστικής δύναμης και υπολογίζεται με βάση τα στοιχεία της Ένωσης για το 2020 είναι χαμηλότερο από το 90 % του μέσου όρου της ΕΕ. Για την περίοδο από το 2028 έως το 2030, θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί το κατά κεφαλήν ακαθάριστο εθνικό εισόδημα του 2025. Η μέγιστη συνεισφορά θα πρέπει να καθοριστεί συγκρίνοντας τα μερίδια των κρατών μελών στον συνολικό ίδιο πόρο που βασίζεται στην εμπορία εκπομπών με τα μερίδια των εν λόγω κρατών μελών στο ακαθάριστο εθνικό εισόδημα της Ένωσης. Θα πρέπει να καθοριστεί ελάχιστη συνεισφορά για όλα τα κράτη μέλη εάν το μερίδιό τους στο συνολικό ποσό των ιδίων πόρων που βασίζονται στο ΣΕΔΕ είναι χαμηλότερο από το 75 % του μεριδίου τους στο ακαθάριστο εθνικό εισόδημα της Ένωσης.

(6) Ο κανονισμός (ΕΕ) [XXX] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[15] θεσπίζει μηχανισμό συνοριακής προσαρμογής άνθρακα για τη συμπλήρωση του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών της ΕΕ και απαιτεί διασφάλιση της

---

13 Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ένωσης και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32).

14 Κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 26).

15 Κανονισμός (ΕΕ) [XXX] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση μηχανισμού συνοριακής προσαρμογής άνθρακα (ΕΕ L […] της […], σ. […]).

αποτελεσματικότητας της πολιτικής της Ένωσης για το κλίμα. Λαμβάνοντας υπόψη τη στενή σχέση του μηχανισμού συνοριακής προσαρμογής άνθρακα με την πολιτική της Ένωσης για το κλίμα, μέρος των εσόδων από την πώληση πιστοποιητικών θα πρέπει να μεταβιβαστεί στον προϋπολογισμό της Ένωσης ως ίδιος πόρος.

(7) Τον Οκτώβριο του 2021 με το χωρίς αποκλεισμούς πλαίσιο για τη διάβρωση της βάσης και τη μετατόπιση των κερδών ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης και η G20 κατέληξαν σε συμφωνία σχετικά με την κατανομή του 25 % των υπολειπόμενων κερδών μεγάλων πολυεθνικών επιχειρήσεων στις συμμετέχουσες δικαιοδοσίες της αγοράς πάνω από το όριο κερδοφορίας του 10 % («συμφωνία για τον Πυλώνα 1 του χωρίς αποκλεισμούς πλαισίου των ΟΟΣΑ/G20»). Ο ίδιος πόρος θα πρέπει να συνίσταται στην εφαρμογή ενιαίου συντελεστή καταβολής στο μερίδιο των υπολειπόμενων κερδών των πολυεθνικών επιχειρήσεων, το οποίο θα ανακατανέμεται στα κράτη μέλη [σύμφωνα με την οδηγία για την εφαρμογή της παγκόσμιας συμφωνίας για την ανακατανομή των φορολογικών δικαιωμάτων].

(8) Οι διατάξεις σχετικά με τη συνεισφορά από τον πλειστηριασμό δικαιωμάτων στο πλαίσιο του ισχύοντος συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών θα πρέπει να τεθούν σε εφαρμογή από την 1η Ιανουαρίου 2023. Μετά την τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, οι διατάξεις σχετικά με τη συνεισφορά από τον πλειστηριασμό δικαιωμάτων στο πλαίσιο του αναθεωρημένου συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών θα πρέπει να τεθούν σε εφαρμογή από την πρώτη ημέρα μετά την τελευταία ημέρα της προθεσμίας μεταφοράς της εν λόγω τροποποίησης στο εθνικό δίκαιο. Οι διατάξεις σχετικά με τη συνεισφορά από τον μηχανισμό συνοριακής προσαρμογής άνθρακα θα πρέπει να τεθούν σε εφαρμογή από την ημερομηνία εφαρμογής του κανονισμού. [Οι διατάξεις σχετικά με τη συμφωνία για τον Πυλώνα 1 του χωρίς αποκλεισμούς πλαισίου των ΟΟΣΑ/G20 θα τεθούν σε ισχύ μόλις εφαρμοστεί η οδηγία για την εφαρμογή της παγκόσμιας συμφωνίας για την ανακατανομή των φορολογικών δικαιωμάτων και τεθεί σε ισχύ η πολυμερής σύμβαση.]

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις της απόφασης (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2053

Η απόφαση (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2053 τροποποιείται ως εξής:

(1) Το άρθρο 2 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο ε):

«ε) την εφαρμογή ενιαίου συντελεστή 25 %:

i) στα έσοδα που δημιουργούνται από τον πλειστηριασμό δικαιωμάτων από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τα άρθρα 3δ, 10 και 30δ της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[1]·

[1] Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32).

ii) στο ποσό που υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας την ετήσια ποσότητα δικαιωμάτων σε σχέση με την οποία το οικείο κράτος μέλος εφαρμόζει οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:

α) την επιλογή μεταβατικής δωρεάν κατανομής που αναφέρεται στο άρθρο 10γ της οδηγίας 2003/87/ΕΚ·

β) τη δυνατότητα περιορισμένης ακύρωσης που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[2],

γ) τη χρήση των δικαιωμάτων του άρθρου 10δ παράγραφος 4 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, τα οποία τίθενται σε πλειστηριασμό για το Ταμείο Εκσυγχρονισμού που αναφέρεται στο άρθρο 10δ παράγραφος 3 της εν λόγω οδηγίας·

με τη μέση σταθμισμένη τιμή των δικαιωμάτων που πλειστηριάστηκαν στην κοινή πλατφόρμα πλειστηριασμών εντός του έτους στο οποίο τα εν λόγω δικαιώματα θα είχαν πλειστηριαστεί».

β) στην παράγραφο 1 προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο στ):

«στ) την εφαρμογή ενιαίου συντελεστή καταβολής ίσου με το 75 % των εσόδων από την πώληση πιστοποιητικών του μηχανισμού συνοριακής προσαρμογής άνθρακα που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) [XXX] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[3]».

γ) στην παράγραφο 1 προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο ζ):

«ζ) την εφαρμογή ενιαίου συντελεστή καταβολής 15 % στο μερίδιο του υπολειπόμενου κέρδους των πολυεθνικών επιχειρήσεων που ανακατανέμεται στα κράτη μέλη σύμφωνα με την [οδηγία για την εφαρμογή της παγκόσμιας συμφωνίας για την ανακατανομή των φορολογικών δικαιωμάτων[4].]»

δ) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 2α:

«2α. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 στοιχείο ε), ισχύουν τα ακόλουθα έως το οικονομικό έτος 2030:

α) όταν το μερίδιο κράτους μέλους στο συνολικό ποσό των εσόδων που προκύπτουν από την εφαρμογή της παραγράφου 1 στοιχείο ε) είναι χαμηλότερο από το 75 % του μεριδίου του στο ακαθάριστο εθνικό εισόδημα της Ένωσης, το εν λόγω κράτος μέλος καθιστά διαθέσιμο ποσό ίσο με το 75 % του εν λόγω μεριδίου στο ακαθάριστο εθνικό εισόδημα, πολλαπλασιαζόμενο επί το συνολικό ποσό εσόδων που προκύπτουν από την εφαρμογή της παραγράφου 1 στοιχείο ε)·

β) το μερίδιο κράτους μέλους στο συνολικό ποσό των εσόδων που προκύπτουν από την εφαρμογή της παραγράφου 1 στοιχείο ε) δεν υπερβαίνει το 150 %

---

2 Κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 26).

3 Κανονισμός (ΕΕ) [XXX] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση μηχανισμού συνοριακής προσαρμογής άνθρακα.

4 [Οδηγία (ΕΕ) XXX σχετικά με την εφαρμογή της συμφωνίας για τον Πυλώνα 1 του χωρίς αποκλεισμούς πλαισίου των ΟΟΣΑ/G20].

του μεριδίου του εν λόγω κράτους μέλους στο ακαθάριστο εθνικό εισόδημα της Ένωσης για τα κράτη μέλη με κατά κεφαλήν ακαθάριστο εθνικό εισόδημα κάτω του 90 % του μέσου όρου της Ένωσης, εκφρασμένο σε μονάδες αγοραστικής δύναμης και υπολογιζόμενο με βάση τα στοιχεία για το 2020, για την περίοδο από το 2023 έως το 2027, και με βάση τα στοιχεία για το 2025, για την περίοδο από το 2028 έως το 2030.

Ως ακαθάριστο εθνικό εισόδημα κατά τα στοιχεία α) και β) νοείται το ακαθάριστο εθνικό εισόδημα σε αγοραίες τιμές, όπως αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/516 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[5].»

Άρθρο 2

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο γενικός γραμματέας του Συμβουλίου κοινοποιεί την παρούσα απόφαση στα κράτη μέλη.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν αμελλητί στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου την ολοκλήρωση των διαδικασιών έγκρισης της παρούσας απόφασης σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς κανόνες τους.

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα που έπεται της παραλαβής της τελευταίας από τις κοινοποιήσεις που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο.

Το άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α) εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2023 για τα έσοδα σύμφωνα με τα άρθρα 3δ και 10 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ και από την επόμενη ημέρα της τελευταίας ημέρας της προθεσμίας μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας (ΕΕ) [XXX] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[6] για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ όσον αφορά τα έσοδα σύμφωνα με το άρθρο 30δ της οδηγίας 2003/87/ΕΚ.

Το άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β) εφαρμόζεται από την ημερομηνία εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) [XXX] για τη θέσπιση μηχανισμού συνοριακής προσαρμογής άνθρακα.

Το άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ισχύει από

την πρώτη ημέρα της ημερομηνίας εφαρμογής της [οδηγίας για την εφαρμογή της παγκόσμιας συμφωνίας για την ανακατανομή των φορολογικών δικαιωμάτων] ή

την ημερομηνία έναρξης ισχύος και εφαρμογής της πολυμερούς σύμβασης, ανάλογα με το ποια ημερομηνία είναι μεταγενέστερη.

Άρθρο 3

Αποδέκτες

---

5 Κανονισμός (ΕΕ) 2019/516 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 2019, για την εναρμόνιση του ακαθάριστου εθνικού εισοδήματος σε αγοραίες τιμές και την κατάργηση της οδηγίας 89/130/ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1287/2003 του Συμβουλίου («κανονισμός ΑΕΕ») (ΕΕ L 91 της 29.3.2019, σ. 19).

6 Οδηγία (ΕΕ) XXX/XXXX του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της ηη/μμ/εε.

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος